



Traditionele Tibetaanse dans

PranaPlanet is in 2000 ontstaan vanuit een particulier initiatief met als doel om zo direct mogelijk een bijdrage te leveren aan de kwaliteit van leven van de mensen in Ladakh, een provincie in de Indiase Himalaya. In deze provincie wonen voornamelijk het bergvolk van Ladakh en Tibetaanse vluchtelingen. De ondersteuning van projecten is met name gericht op het instandhouden en verbeteren van onderwijs, gezondheidszorg en het behoud van de cultuur.



Als je aankomt in Leh, de hoofdstad van Ladakh, valt het op hoe zuiver en ijl de lucht is. Zeker als je dat vergelijkt met de smog rond Delhi, de stad waarvandaan het vliegtuig vertrekt voor een ongeveer anderhalf uur durende vlucht naar het noorden. Leh ligt op 3500 meter, omgeven door 6000 meter hoge, besneeuwde bergen van de Himalaya. Ladakh is heel dun bevolkt. De meeste mensen wonen in de omgeving van Leh. Het is er droog en rotsachtig. In de zomer wordt het erg warm; temperaturen van boven de dertig graden zijn geen uitzondering. In de winter is het vijfendertig graden onder nul. De wegen zijn dan onbegaanbaar vanwege de sneeuw en Ladakh is niet meer over land te bereiken. De scholen zijn vanwege de kou van half december tot in maart gesloten.

Hoe is het dit jaar gegaan met de schoolkinderen in Alchi en Leh, met de Tibetaanse vluchtelingen in de kampen en in Dehradun met het waterproject en de glaswerkplaats?

Ad, Diny en Angelique zijn op werkbezoek geweest en hebben het L.A.I., de Tibetaanse kampen en Dehradun bezocht. Dankzij de sponsoren en de giften hebben we weer veel kunnen doen.

Individuele Sponsoring

Dankzij de Individuele Sponsoring meer kansen

Diny en Angelique, de organisatoren van de Individuele Sponsoring reisden dit jaar opnieuw naar Ladakh. Tien jaar geleden ontstond bij Morup, de directeur van het L.A.I., het plan om door sponsoring kinderen uit arme gezinnen een toekomst te bieden met goed onderwijs. Op **pagina 5 en 6** van deze nieuwsbrief vertellen zij hoe het met het project gaat.



PranaPlanet is een ANBI. Meer dan 95% van de donaties wordt besteed aan de projecten in Ladakh en Dehradun.



Hollandse traditie populair in Alchi



Hostel in aanbouw

Het Ladakh Alchi Institute

Op 20 minuten lopen vanaf het plaatsje Alchi staat, omringd door de hoge bergen, de school geschilderd in een zachtgele kleur.

De school bestaat uit een hoofdgebouw met verschillende klassen, twee toiletgroepen, een klein gebouw waar een leerkracht iedere dag voor de allerkleinsten kookt en een "multipurpose hall". Op de begane grond van deze hal worden sport- en spelactiviteiten georganiseerd en de jaarlijkse "parentsday" wordt in deze ruimte gevierd. Op de eerste verdieping zijn

"Dankzij uw hulp kunnen de kinderen al in november in het hostel wonen"

de klassen voor de bovenbouw, een computerlokaal en een kamer voor de onderwijzers en de directeur. Alle kinderen van 4

t/m 14 jaar zijn in schooluniform gekleed. Buiten hoor je de leerlingen in koor de lessen opzeggen. Vanaf de kleuterklas leren ze Engels, Hindi en Bothi. Bothi is de taal die in Ladakh gesproken wordt. Opmerkelijk hoe goed de kinderen Engels spreken! Iedere zaterdagmiddag mogen alle kinderen op het podium laten zien of horen wat ze geleerd hebben. Zo krijgen de kinderen zelfvertrouwen en leren ze zichzelf presenteren.

PranaPlanet heeft dit jaar het L.A.I. een degelijke trapleuning geschonken voor de "multipurpose hall". De trap is aan de buitenkant van het gebouw bevestigd. Met een goede leuning kunnen de kinderen en de onderwijzers zich op een veilige manier naar de andere verdieping verplaatsen!

Alle faciliteiten die nodig zijn voor onderwijs van hoog niveau hebben we met uw hulp op kunnen bouwen. Hierdoor kunnen 150 leerlingen iedere dag naar school.

Jaarlijks onderhoud van het gebouw en de faciliteiten blijven belangrijk.

Het hostel in Leh

Omdat het niet mogelijk is om de klassen 9 en 10 bij het L.A.I. te betrekken en de kinderen dientengevolge voor het vervolgonderwijs naar Leh moeten, is in 2016 besloten om daar een hostel te bouwen. Een plek waar kinderen in de leeftijd van 14 tot 16 jaar samen kunnen wonen onder toezicht van een ouder. Het voor de bouw benodigde bedrag hebben we met uw hulp bij elkaar gekregen! In april is begonnen met het bouwen van de lokalen. Er komen ruimtes voor meisjes, voor jongens, voor een zitkamer met een eetgedeelte en voor twee badkamers.

Naast het hostel staat de "Indus Public School", een kleine school voor kinderen van nomaden. Zij kregen een bijdrage voor een nieuw dak voor het toilet en voor de badkamer.

"Parentsday" maakt diepe indruk op Roos

Dit jaar werd PranaPlanet vergezeld door vijf familieleden, die graag hun steentje wilden bijdragen aan de projecten. In deze nieuwsbrief vertellen enkele van hen over hun ervaringen.

"Parentsday" op het L.A.I.: een reisverslag van Roos

De gammele schoolbus rijdt links om de witte stupa, aan beide kanten zie ik hoge Himalaya bergen die de vallei met daarin het dorpje Alchi en haar inwoners lijken te beschermen. Dit keer niet een bus met zingende schoolkinderen gekleed in nette uniformpjes. Nee, zij staan al zenuwachtig in keurige rijen op het schoolplein te wachten om ons te ontvangen. Als we dan de schoolpoort binnenrijden staat Morup, het schoolhoofd, voorop. Hij straalt en is aanzienlijk trots. Vandaag gaat alles formeler dan de vorige dagen. Hij wil ons laten zien wat ze op het L.A.I. in de afgelopen jaren voor elkaar hebben gekregen, mede dankzij PranaPlanet. Hij leert de kinderen meer dan praktische vakken. Hij wil dat ze rechtop staan en dat ze niet naar beneden staren, maar zelfverzekerd en beleefd in je ogen kijken tijdens een gesprek.

Tien jaar geleden is Morup begonnen met een paar kinderen en nu telt de school 150 leerlingen. Dan mag je ook wel trots zijn en dus luisteren we met een brede glimlach naar zijn iets te lange speech. We zitten binnen in de grote zaal waar een heus podium staat, versierd met slingers en bloemen. Wij als gasten vooraan met rijen ouders achter ons. Ik ben blij te zien dat ook zij allemaal een beker thee ingeschonken krijgen. Het is tenslotte "Parentsday." Een schelle stem in een krakende microfoon toont aan dat het eerste optreden gaat beginnen. De kinderen staan te popelen om hun dans- en zangtalent aan hun ouders te laten zien. We genieten van de mooie Indiase dansjes op Bollywood muziek, maar ook wordt er traditioneel gedanst in prachtige kostuums. De meiden bewegen sierlijk over de dansvloer met hun mooiste jurken aan, ze lijken op Arabische prinsessen. De jongens misschien wat onhandiger, stoerder maar zeker niet minder enthousiast.

We trakteren de kinderen op de jaarlijkse grabbelton. Om de beurt mogen klassen geblinddoekt graaien in een geïmproviseerde grabbelton. Iedereen is blij met zijn gebreide knuffel, spinner, stuitbal of ander speelgoed. Als de optredens zijn afgelopen zijn ook wij aan de beurt. We zingen ons hitje "De uil zat in de olmen" uit volle borst, terwijl we ons stiekem een beetje schamen voor dit karige optreden. Volgende keer een betere voorbereiding met een goed ingestudeerd dansje, besluiten mijn zusje en ik. Gelukkig kunnen we het achteraf op het schoolplein goedmaken door met een aantal meisjes om de beurt een dansje voor te doen en dit met z'n allen na te doen. Waka waka é é (Waka Waka (This Time for Africa) – Shakira) wordt op de terugreis in de bus nog na gezongen door de meiden.



..... Feest in kamp 7



..... Mutsen en zonnebrillen voor de oudere Tibetanen

Tibetaanse vluchtelingen

Rondom Leh liggen 12 Tibetaanse vluchtelingenkampen. In ieder kamp wonen ongeveer 500 mensen. In 1959 ontvluchtten de Tibetanen hun land. Vanwege hun vluchtelingenstatus is het erg moeilijk werk te vinden. Ze zijn taxichauffeur, werken in een restaurantje of hebben een winkeltje in Leh. Over het algemeen zijn de kampen met een "Chief" als leider, goed georganiseerd.

Dit jaar kreeg kamp 4 een bijdrage voor een opslagruimte voor o.a. tennistafels. Kamp 7 kreeg een donatie om een muur om hun terrein te zetten. Kamp 8 heeft een bijdrage gekregen om de hal te vergroten. Kamp 12 kreeg geld om hun "multipurpose hall" te repareren.

Een gebreide muts en een zonnebril

In het najaar van 2014 hebben we samen met 15 vrouwen uit Brabant 150 gelukspoppetjes gehaakt voor de kinderen van het L.A.I. Na dit grote succes was iedereen enthousiast om zich weer in te zetten voor een nieuw project! Zo zijn we dit jaar met een gevulde sporttas met gehaakte en gebreide mutsen naar het Tibetaanse bejaardenhuis gegaan. De oudjes zitten op de grond naast elkaar, de meeste van hun met een gebedsmolen in de hand. Met behulp van Wangmo, de dochter van onze Tibetaanse coördinator Jigmey, heeft iedereen een kleurrijke muts ontvangen. Dankzij een opticien uit Oisterwijk hebben we de mensen ook nog blij kunnen maken met een goede zonnebril!

Feestmiddag in kamp 7

We zijn uitgenodigd door kamp 7 voor een feestelijke middag. Wanneer wij aankomen worden we buiten al opgewacht door een delegatie vrouwen en mannen in originele Tibetaanse kleding. Ter verwelcoming ontvangen we allemaal een katha. De katha wordt gebruikt als begroetingsjaar en als eerbetoon aan de gast. De hele gemeenschapsruimte zit vol met mensen van heel jong tot heel oud.

Nadat Tenzin, de "Chief" van kamp 7, het officiële woordje heeft gedaan kan de eerste groep dansers hun traditionele dans laten zien. Er volgen vele dansgroepen en wij worden uitgenodigd om samen met hun mee te dansen, wat veel hilariteit oplevert. De Tibetanen zijn trots en blij dat ze hun cultuur kunnen delen met ons en wij genieten ervan dat we van zo dichtbij deelgenoot mogen en kunnen zijn van hun cultuur. De meeste indruk maakt nog het Tibetaanse volkslied met de Tibetaanse vlag. Iedereen gaat staan en na afloop is het een tijd stil. Deze stilte laat de verbondenheid voelen en de kracht van deze mooie mensen.

Vluchtelingen kamp in Nyoma en Hanley

Ook dit jaar zijn we naar een Tibetaans vluchtelingenkamp in Nyoma geweest. Een dorpje, dat 100 km ten zuidoosten van Leh in de richting van China ligt. Een reis van 7 uur.

Nyoma ligt op 4200 meter hoogte. De meeste mensen leven van de veeteelt. Zij hebben yaks, schapen en geiten.

Het leven is er primitief. Ze gebruiken de mest van de yaks als brandstof voor het koken en het verwarmen van hun huisjes. De ouderen hebben het extra zwaar. We overlegden met het dorps hoofd en spraken af dat we volgend jaar de hal repareren en uitbreiden.

Hanley, een van de verst afgelegen nomadenkampen heeft een bedrag gekregen om een keuken te bouwen bij hun gemeenschappelijke ruimte.

"Tibetanen zijn volledig afhankelijk van hulporganisaties en van elkaar."

Lokale vrouwenbewegingen

Cultuur, landbouw, milieu, gezondheid en een betere positie van de vrouw zijn de onderwerpen waar de vrouwenbewegingen "Women's Alliance of Ladakh" en "Tibetan Women's Association" zich voor inzetten. Met traditionele activiteiten, handwerk en voedsel verdienen zij hun eigen geld, waardoor vrouwen economisch steeds onafhankelijker worden. Dominique Pieters (tropenverpleegkundige) heeft bij deze vrouwenorganisaties en in verschillende Tibetaanse kampen voorlichting gegeven over de gezondheidszorg. Zij zal haar bevindingen terugkoppelen aan PranaPlanet. Daarnaast heeft Dominique diverse scholen bezocht, die mee hebben gedaan aan een onderzoek van het M.C.C. (Medical Check for Children). Voor deze stichting onderzochten artsen in 2011, 2012 en 2013 de gezondheid van de leerlingen van het L.A.I.

Tibetaans glasatelier in Dehradun

Tijdens de laatste dagen van onze reis brengen we een bezoek aan "Exile Creations". Dit glasatelier ligt in Dehradun, een plaats 600 km ten noordoosten van Delhi. Ook hier wonen Tibetanen in vluchtelingenkampen. Vroeger was het atelier gevestigd in Dharamsala, de huidige verblijfplaats van de Dalai Lama. Kalden zette na zijn verhuizing naar Dehradun samen met Nawang een nieuw glasatelier op. Inmiddels werken er 35 mensen waaronder enkele mindervaliden. Er worden prachtige kralen gemaakt. Het is verbazingwekkend dat de mensen zo fijn en precies kunnen werken. Met behulp van de kennis van Ad, gaan vier mensen zich nu ook toeleggen op het maken van Tiffany lampen.



..... *ledere glaskraal is uniek* *Tibetaans volkslied* *Waterproject in Dehradun*

Verder houden ze zich bezig met het maken van glas in lood, glazen schalen en het brandschilderen van ramen. Het op glas schilderen van de Tangka's, een van oorsprong Tibetaanse schildering op doek, verloopt uitstekend. Omdat het moeilijk is om in India aan lood te komen is het uit Engeland geïmporteerd. De opbrengsten van de verkoop van de producten worden gebruikt voor salaris, opleidingen en worden zelfs voor een deel gedoneerd aan Tibetaanse sociale projecten. Hiermee kunnen zij hun eigen mensen op allerlei gebieden verder helpen.

“Met de inkomsten van het glasatelier kunnen de medewerkers hun familie onderhouden.”

Een impressie van Dehradun; een reisverslag door Hilde

En toen.. vertrokken we na 3 prachtige weken Ladakh richting Dehradun. Ik zou een boek over deze reis kunnen schrijven. Maar helaas is dat te dik en te lang voor een nieuwsbrief en beperk ik mij daarom tot de flaptekst van een boek. (De flaptekst heeft tot doel de potentiële lezer een indruk te geven van de inhoud van het boek.)

Een indruk geven. Dat moet lukken. Dehradun is groen. Dehradun is warm. Er is veel leven. Niet alleen mensen maar ook apen. Heel veel apen. In Dehradun zit een glaswerkplaats. Niet zomaar een glaswerkplaats. Nee. Een glaswerkplaats waar iedere glaskraal met de hand wordt gemaakt. Gemaakt door jongeren. Jongeren die een kans krijgen op de arbeidsmarkt. Jongeren met een lichamelijke beperking. Jongeren zonder een lichamelijke beperking. Jongeren die gemotiveerd zijn om ervoor te gaan. Nawang en Kalden. Twee bijzondere mannen. Twee mannen met een missie. Twee mannen met een passie. Twee mannen met een enorm groot hart. Groot. Nee... écht heel groot. En warm. Iedere glaskraal die daar wordt gemaakt is uniek. Iedere kraal is bijzonder. Dehradun, een bijzondere warme unieke plek.

Ik ben Hilde Muskens, 28 jaar oud en woon in 's-Hertogenbosch. Afgelopen zomer ben ik samen met mijn twee nichtjes Roos & Lina, tantes Angelique, Diny en Mieke en oom Hans vertrokken op een onvergetelijke reis door het magische India.

Het waterproject in Dehradun

De waterleiding, die naar het Tibetaanse kamp in Dehradun loopt is kapot gegaan. Dit is gebeurd tijdens de bouw van appartementen voor de Indiërs. Het gevolg was dat de watervoorziening met 30% was teruggelopen. Om weer aan de benodigde hoeveelheid water te komen is herstel en een omleiding van 5 km leidingen noodzakelijk. Inmiddels is al 4 km leiding hersteld. Aan de andere kant van de weg komt nog een extra kamp voor ongeveer 700 vluchtelingen. Ook zij kunnen dan gebruik maken van een goed functionerend waterleidingnet.

Projecten 2018

Ladakhi Alchi Institute

- Jaarlijks onderhoud school
- Vervolg bouw hostel in Choglamsar

Tibetaanse kampen

- Jaarlijks onderhoud water- en stroomvoorziening
- Onderhoud gemeenschapsgebouwen en sportvoorzieningen
- Uitbreiding gemeenschapshal in Nyoma en Sumdo
- Bijdrage voor culturele activiteiten
- Houten vloer voor kamp 11

Gezondheidszorg

- Project om vrouwen in afgelegen dorpen les te geven

Glasatelier Dehradun

- Zandstraalmachine en scholing

Wilt u de nieuwsbrief per email ontvangen? Stuur dan een bericht naar info@pranaplanet.com met uw naam, postcode en woonplaats.

Stichting PranaPlanet, Distelstraat 26, 5062 HW Oisterwijk
Telefoon: 06 - 31 93 13 81 • Email: info@pranaplanet.com

Website: www.pranaplanet.com • KvK 20099818 West Brabant
IBAN: NL59ABNA0586744932 te Eindhoven • Swiftcode: ABNANL2A
Bestuur en leden PranaPlanet: Ad van Beckhoven • Els van Uden
Diny Muskens • Angelique Konijn • Hans de Feijter • Steef van Beckhoven • Vormgeving: Franka Vaessen • Eindredactie: Gwen Nijsen



Alle gesponsorde leerlingen in 2017

10-jarig bestaan project Individuele Sponsoring: interview met Angelique en Diny

“Wederkerige dankbaarheid”

Tijdens het gesprek kijken Diny en Angelique elkaar regelmatig aan met een grote lach op het gezicht. Ze zijn nog vol van de reis. Het was zoveel en zo bijzonder. Hun laatste bezoek aan Ladakh was vijf jaar geleden. Tijdens de vele huisbezoeken aan de families van de gesponsorde kinderen beseffen ze de waarde van het individuele sponsorproject pas goed. In veel huiskamers hangen foto's van de sponsoren aan de muur. Dat zegt genoeg.

Een vergelijkbare intense ervaring hebben zij bij het maken van de groepsfoto van alle gesponsorde kinderen op school. Tijdens deze reis, samen met familie en vrienden, hebben ze menig traantje gelaten.

Hoe het begon...

In 2007, precies 10 jaar geleden waren Diny Muskens en Angelique Konijn voor het eerst in Ladakh met PranaPlanet. Morup Dorjay, de oprichter en bevoegde directeur van de school L.A.I. (het Ladakh Alchi Institute), opperde toen het idee van de individuele sponsoring. Zij waren



Diny, Angelique en Morup

geraakt door zijn verhaal en zij wilden dit initiatief heel graag ondersteunen. De vijf medereizigers van Angelique en Diny waren net zo enthousiast. Ze dachten; “Dat moet niet zo moeilijk zijn. Gewoon geld over maken en klaar”.

Dilemma

Eenmaal thuis bleek het in de praktijk veel lastiger om geld over te maken en bovendien was het erg kostbaar. Angelique en Diny besloten contact op te nemen

met het bestuur van PranaPlanet. .

zou immers eeuwig zonde zijn Morup's prachtige idee in de bureaula te laten verdwijnen. Het bestuur omhelsde het idee van individuele sponsoring meteen en Angelique en Diny gingen enthousiast aan de slag. Het begon met het maken van een formulier, een Excel-bestand en wat later een flyer. Toen beseften ze nog niet hoe belangrijk dit project in de jaren daarna zou worden. In de 10 jaar dat het project nu bestaat, zijn in totaal 110 kinderen gesponsord. 54 Kinderen hebben de school al verlaten. Het huidige aantal sponsorkinderen is 56.

*“In tien jaar tijd
110 kinderen gesponsord”*

Taakverdeling

Aan Diny en Angelique kun je het vele administratieve werk met een gerust hart overlaten. Ze regelen alles tot in de puntjes. Diny doet alles met betrekking tot de financiële kant en Angelique onderhoudt de contacten met school. Zij houdt de gegevens van de kinderen en hun familie bij. Stanzin Wangmo is sinds kort contactpersoon van de school. Stanzin draagt zorg voor de aanmeldingen en gegevens van de sponsorkinderen via de zogenaamde urgentielijst. Dit betekent intensief app-verkeer over en weer. Want het moet allemaal wel kloppen.

Een begrip

In Alchi is het L.A.I. inmiddels een begrip geworden. Het niveau van het onderwijs is goed. De kinderen spreken allemaal uitstekend Engels. De kleinschaligheid en het persoonlijke contact is de kracht van het project. Sponsoren (de oudste is rond de 80 en de jongste is eind twintig) voelen zich er nauw bij betrokken. Ze weten wat er concreet met het geld gebeurt. Dat is zo essentieel volgens Angelique en Diny.



Trouwe vriendinnenclub



Eerste bezoek Tsering Diskit, 2007



Bezoek aan Tsering Diskit, tien jaar later, 2017



Huisbezoek bij Jigmed Dolker



Hetty op huisbezoek bij Jigmed Norphel



Blij met post uit Nederland

Grabbelton

Ieder jaar hebben de sponsoren de mogelijkheid een brief of kaart aan hun sponsorkind te schrijven. De kinderen zijn hier altijd erg blij mee. Vooral als er foto's bij zitten, want daar zijn ze dol op. Degenen die naar Ladakh gaan nemen alle post mee. Dit jaar konden Angelique en Diny zelf de post bezorgen. Bij terugkomst in Nederland waren hun koffers gevuld met door de kinderen zelf geschreven brieven en prachtige foto's.

"Hollandse traditie populair in Alchi"

De kinderen kijken uit naar de post en ze kijken ook altijd uit naar de grabbelton. Ook een idee van Diny en Angelique. Ieder jaar vragen zij aan de individuele sponsoren een kleine bijdrage voor de inhoud van de grabbelton. De cadeautjes daarvoor worden in Alchi gekocht. Altijd blijft er wel geld over, dat besteed wordt aan wat extra's, zoals de aanschaf van een tafeltennistafel of het organiseren van een schoolreisje.

Trots

Diny en Angelique zijn met recht trots op wat ze hebben bereikt. Zelf onderhouden ze nog contact met hun allereerste sponsorkind. Ze waren blij verrast toen ze dit jaar tijdens een avondwandeling in Leh (de dichtstbij Alchi gelegen grote stad) ineens hun naam hoorden roepen. Het was de moeder van Tsering Diskit, die hen herkende. Intense omhelzingen volgden en er werd een afspraak gemaakt met Tsering voor de volgende dag.

Diny en Angelique laten de foto's zien van het kleine meisje Tsering van 10 jaar geleden en die van nu; een mooie zelfverzekerde vrouw. Dat je aan de onderwijsopleiding en de toekomst van haar en zoveel andere kinderen een steentje kan bijdragen, is toch prachtig. Diny en Angelique zijn alle sponsoren dankbaar en ze zijn blij dat ze dit succesvolle project mogen coördineren.

"Wij zijn net zo dankbaar als de mensen uit Ladakh", zijn de laatste woorden van het boeiende gesprek.

Met dank aan Bernadette Teunissen.

Bedankbrief van Morup Dorjay

Respected dearest sponsors,

"This is a good opportunity to express our heartfelt thanks to all of you. That you have been working not only for your family members but also for the needy people across the world. The money you are sending through the PranaPlanet foundation via our two dedicated ladies, Diny and Angelique, 100% goes towards the poor childrens education.

"With your kind support..."

With your kind support some of our senior students have got admission in Indiaas most reputed and popular higher schools. These parents and children were not able to think of such high ambitions. The children who borned in a very poor family are also got the oppertunity to sit side by side with the children of well off families.

I have a lot to say regarding their future and our motto! I have no words by which I can give our thanks to you. This is the 10th year of sponsoring of the needy children. Thank you all for the completion of tireless 10 years. We hope that you want to continue the sponsorship. We, the managing comittee of school parents, teachers and all the children, once again joining our both hands to thank you all".

*Your sincerely, Morup Dorjay
Director L.A.I.*

Voor 175 euro per jaar sponsort u al een leerling: hiervan worden het schooluniform, boeken, schrijfmateriaal en dagelijkse reiskosten met de schoolbus betaald. Wilt u meer informatie over de sponsoring van een kind? Stuur dan een mail naar info@pranaplanet.com of bel 06-50926827 of 06-31931381.